

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

ΠΟΣΟ ΔΙΚΑΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ;

Οι φτωχοί θα πληρώσουν πάλι τον βιολιτζή!

Η κυβέρνηση Αμποι με μια έξυπνη κίνηση παρουσίασε έναν «δίκαιο» Προϋπολογισμό και ανέτρεψε την κακή εικόνα της σε σημείο που να διεκδικεί με απαιτήσεις τις επόμενες εθνικές εκλογές, που ίσως κηρυχθούν και μέχρι το τέλος του χρόνου αν συνεχιστούν οι ευνοϊκές δημοσκοπήσεις. Η κυβέρνηση σημείωσε μεγάλη ανάκαμψη στις δημοσκοπήσεις και ο πρωθυπουργός, Τόνι Αμποι, εδραίωσε την αρχηγία του, εξοικονομώντας \$18 δις στα επομένα τέσσερα χρόνια, σε βάρος των φτωχών.

Ακολουθώντας τη συνταγή των νεοσυντηρητικών Αμερικανών, να τιμωρούνται οι κοινωνικές ομάδες που δεν τους ψηφίζουν, η κυβέρνηση θα μειώσει τα εισοδήματα των οικογενειών με παιδιά και μικρά εισοδήματα, ενώ θα αυξηθούν ελαφρώς τα εισοδήματα των οικογενειών με μεγάλα εισοδήματα.

Μια νέα οικονομική ανάλυση, όμως,

τού National Centre for Social and Economic Modelling δείχνει ότι η «επισκευή» του Προϋπολογισμού -όπως την αποκαλεί η κυβέρνηση- γίνεται σε βάρος των φτωχών, ενώ ευνοούνται οι οικογένειες με μεσαία έως μεγάλα εισοδήματα. Φυσικά οι φτωχές οικογένειες είναι η βάση των ψηφοφόρων του Εργατικού Κόμματος, οπότε ποιός τις λογαριάζει.

Σύμφωνα με την οικονομική ανάλυση το εισόδημα του 20% των οικογενειών στην Αυστραλία θα μειωθεί κατά 7,1%, ενώ το 20% στην κορυφή της κοινωνικής κλίμακας θ' αυξήσει το εισόδημά του έως το τέλος του οικονομικού έτους 2018/19.

Ομολογουμένως, ο φεινός Προϋπολογισμός προβλέπει αύξηση στις δαπάνες για τις οικογένειες, αλλά μόνο με μεσαία και υψηλά εισοδήματα, ενώ παραβλέπει τις φτωχές οικογένειες και τα παιδιά τους. Σύμφωνα με το NATSEM, ένας γονιός χωρίς σύντροφο και με δύο παιδιά σχολικής πλι-

κίας, με εισόδημα \$55.000 το χρόνο θα ζημιωθεί φέτος \$3715, του χρόνου \$4865, το 2017-18 \$5960 και το 2018-19 \$6108, συνολικά \$20.468! Αυτό είναι δικαιοσύνη σύμφωνα με τους κ.κ. Αμποι και Χόκεϊ...

Η οικονομική ανάλυση αποκαλύπτει ότι ο Προϋπολογισμός περιλαμβάνει κρυφά κόστη για τις φτωχές οικογένειες που η κυβέρνηση απέφυγε ν' αποκαλύψει και τα οποία επιβεβαιώνουν τις εκτιμήσεις του Συμβουλίου Κοινωνικών Υπηρεσιών Αυστραλίας για μείωση των οικογενειακών εισοδημάτων κατά \$15 δις τα επομένα τέσσερα χρόνια.

Στο μεταξύ, συνεχίζεται η δημόσια συζήτηση για τις γενναιοδωρες φοροαπαλλαγές που απολαμβάνουν οι εκατομμυριούχοι μέσα από το σουπεραντιουέσιον και εκτιμάται ότι στα επομένα δύο χρόνια το κόστος τους θα είναι μεγαλύτερο από το συνολικό κόστος των συντάξεων γήρατος. Δίκαιο και αυτό σύμφωνα με τον

πρωθυπουργό, Τόνι Αμποι, ο οποίος απέρριψε κατηγορηματικά οποιαδήποτε αναθεώρηση της φορολογίας του σουπεραντιουέσιον που πληρώνουν οι μεγαλοισοδηματίες.

Εχουμε, λοιπόν, μια κυβέρνηση που καταγγέλει τις σπατάλες των προηγούμενων Εργατικών κυβερνήσεων και δήθεν θέλει να μειώσει το εθνικό χρέος και το έλλειμμα στον Προϋπολογισμό, χωρίς να επιβαρύνει αυτούς που θα μπορούσαν ανώδυνα να συνδράμουν πληρώνοντας το φόρο που τους αναλογεί, απλά και μόνο επειδή είναι ψηφοφόροι της.

Το έχουμε γράψει, το γράφουμε και σήμερα και θα το γράψουμε πολλές φορές ακόμη, πως ούτε το εθνικό χρέος θα εξοφληθεί με τους ευσεβείς πόθους του Χόκεϊ, ούτε το έλλειμμα στον Προϋπολογισμό θα μειωθεί σε βάρος των φτωχών οικογενειών. Επειδή τον βιολιτζή πρέπει να πληρώνουν αυτοί που χορεύουν και όχι αυτοί που τους υπηρετούν.

Μια από τα ίδια

Τα ίδια περίπου συμβαίνουν και στην Ελλάδα, όπου το οικονομικό κατεστημένο δεν θέλει να πληρώσει τους φόρους που του αναλογούν και υπονομεύει τις προσπάθειες της κυβέρνησης για μια έντιμη συμφωνία με τους δανειστές, που θα ήταν καταστροφική για τον παλαιοκομματισμό. Αν ο Τσίπρας εξασφαλίσει μια δίκαιη συμφωνία θα σημάνει μεν το τέλος των κομμάτων της διαπλοκής, αλλά και την αρχή της φορολόγησης των καναλαρχών και μεγαλοεκδοτών. Εξάλλου, κανείς δεν μπορεί να προβλέψει πού θα φτάσουν οι έρευνες για την χρεοκοπία της πατρίδας μας, τα ονόματα στην λίστα Λαγκάρντ κ.ο.κ.

Γι' αυτό φοβούνται το δημοψήφισμα, γι' αυτό φοβούνται τις εκλογές και προτείνουν κυβέρνηση... εθνικής ενότητας προκειμένου να επανέλθουν στην εξουσία από την πίσω πόρτα για να συνεχίσουν το βρώμικο αλισβερίσι τους.

Πρόσφατη δημοσκόπηση, άλλωστε, δείχνει πόσο απεχθάνονται οι Έλληνες τον παλαιοκομματισμό και πόσο εκτιμούν την κυβέρνηση για τις μάχες που δίνει εναντίον των λύκων μέσα και έξω από την πατρίδα. Ο Σαμαράς έχει βουλιάξει και ποιός θα τον αντικαταστήσει; Ο Κυριάκος για να γελάσει η οικουμένη; Ο Λοβέρδος διεκδικεί την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ από τον Βενιζέλο και σιγά την αλλαγή πια... Μόνο ο Θεοδωράκης παραμένει αδιαφιλονίκητος ηγέτης του Ποταμιού όσο εξυπηρετεί τον Μπόμπολα. Βέβαια, βέβαια, αδιαφιλονίκητοι είναι και οι ηγέτες του ΚΚΕ και της Χρυσής Αυγής. Εδώ που τα λέμε ο μόνος που απειλείται μέσα στο κόμμα του από την αριστερή συνιστώσα είναι ο Τσίπρας, ο πιο δημοφιλής πολιτικός της Ελλάδας!

Οικογενειακή βία

Σε μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα έχει εξελιχθεί η οικογενειακή βία στην Αυστραλία, αφού από την αρχή του χρόνου δολοφονήθηκαν δύο γυναίκες κάθε βδομά-

δα. Φρικτή στατιστική, που όμως περνά απαρατήρητη, επειδή η κοινωνία μας έχει ανοσοποιηθεί σ' αυτό το φαινόμενο και δεν είναι διατεθειμένη να θεραπεύσει αυτή την πυρορούσα πληγή.

Η θεραπεία δεν θα είναι εύκολη, αν δεν πέσει νυστέρι για να σταματήσει η μόλυνση, αρχίζοντας από την παιδική ηλικία στο σχολείο, στο σπίτι και στις κοινωνικές σχέσεις. Ούτε θα θεραπευτεί αν οι γυναίκες πρώτα δεν διεκδικήσουν την αξιοπρέπειά τους, αντί να δικαιολογούν τον βίαιο σύντροφο.

Αν κάποιος τζιχαδιστής σκότωνε έστω μια γυναίκα φέτος, θα γινόταν και ο χαμός, από τους πολιτικούς και τα ΜΜΕ, θα διαβάζαμε πύρινα άρθρα και θα ψηφίζονταν νόμοι με σκληρές τιμωρίες, ενώ σκοτώθηκαν σχεδόν 50 γυναίκες και τί ακούσαμε εκτός από κάποιες δηλώσεις που αναγνώριζαν το πρόβλημα χωρίς να προσφέρουν λύσεις, εκτός από επιτροπές που θα βρουν τις λύσεις. Κανείς δεν έχει μελετήσει το κοινωνικό κόστος από αυτούς τους φόνους, το κόστος στις οικογένειες - θύματα βίαιων συντρόφων και το ρόλο των οίονοπνευματωδών, των τοξικών ουσιών και της ψυχολογικής κατάστασης στις εγκληματικές ενέργειες εναντίον γυναικών.

Το ξύλο δεν βγήκε από τον παράδεισο και τα θύματα της βίας ζουν μια κόλαση μέσα στο σπίτι τους που θα έπρεπε να είναι κάστρο ασφάλειας για τις ίδιες και τα παιδιά τους. Πολλές γυναίκες δεν τολμούν, ίσως από ένα λανθασμένο αίσθημα αξιοπρέπειας, να καταγγείλουν τους ξυλοδαρμούς τους για να μην αποκαλυφθεί το δράμα που ζουν, αλλά και η κάκιση επιλογή συντρόφου τους. Γι' αυτό, μόνο η κοινωνία μπορεί ν' αντιμετωπίσει αυτά τα τέρατα, αλλά μήπως είναι μόνο αυτά και από πού ν' αρχίσει το γενικό καθάρισμα;

Παροιμίες για την ξενιτιά

Τις διάβασα, μού άρεσαν και τις μοιράζομαι μαζί σας:
- Κάλιο να 'χω στον τόπο μου ελιές και παξιμάδι, παρά στα ξένα ζάχαρη και να μ' ορίζουν άλλοι.

- Κάλιο στον τόπο σου φτωχός παρά στα ξένα αφέντης.
- Ξένος θα είσαι ξένη μου, όσο δικός κι αν γίνεις.
- Ο ξένος και ο ποταμός τον τόπο τους γυρεύουν.
- Στο ξένο μούτρο εκατό χαστούκια.
- Τα ξένα παίρνει τα και μην τα περπατάς.
- Τα ξένα χέρια είναι μαχαίρια.
- Τον ξένο τόπο μην τον τρως, γιατί απ' το δικό σου χάνεις.
- Χίλιες ξενιτιές δεν κάνουν μια πατρίδα.

Καλό!

- Θα μου φέρεις λίγο νερό;
- Πάλι εγώ;
- Ναι πάλι εσύ!
- Μα εγώ πήγα πριν, σειρά σου τώρα!
- Φέρε μου λίγο νερό σου λέω!
- Μα γιατί πάλι εγώ;
- Γιατί είσαι η σερβιτόρα!

Ακόμη ένα:

Γιαούρτι σου λείει ο άλλος για επίπεδη κοιλιά. Πασαλείφτηκα με γιαούρτι, ξάπλωσα και... τίποτα! Ψέμα παντού φίλε μου...